

Ta park je moj...

...so besede, misli in dejanja nekega novega Ramböja, ki ga boste spoznali v izjemno profesionalnem kanadskem »thrillerju« z naslovom **TA PARK JE MOJ** (The Park is Mine) in je nastal (celo!) v letošnjem letu v proizvodnji slovite hiše 20th Century Fox. Glavni junak filma, mlajši moški, deluje sprva kot vase zaprt, izrazito miren, celo še kar simpatičen fant. Toda neki čudni dogodki, ki se zadnje čase spletajo okrog njega — npr. samomorilski skok starca s strehe, zlasti pa pismo, v katerem mu starec zapušča načrt skrivnega orožja, spremenijo njegovo življenje. In kajpada — njegov značaj! Mitch — tako je fantu ime — se loti »maščevanja nad ostalim svetom« brez pravega povoda, če sem ne štejem pretirane policajeve radovednosti v Centralnem parku. V naglem naskoku fant zasede park sredi New Yorka. Oborožen je do zob, svoj smrtonosni arzenal pa uporablja natanko tako, kot ga je njega dni Rambö. V resnici pa sploh ni psihopat ali kak hladnokrvni ubijalec. Je le navaden človek z roba današnje družbe, za katerega probleme in misli se prav nihče ne zmeni in tako se odloči za neke vrste nasilje predvsem zatagadelj, da bi opozoril nase. Bo zdaj vendarle kaj dosegel? Torej: kanadska akcijska drama, ki bo vznemirila vsakogar. Režiser je Steven Hilliard Stern, glavno vlogo pa igra tudi že pri nas znan obraz ameriškega filma **TOMMY LEE JONES**. Film je te dni na sporedu v kino ŠIŠKA.

Zdaj pa naša glavna informacija, namenjena našim najmanjšim, najmlajšim, ne pa tudi najmanj pomembnim: informacija pionirjem, malo manjšim pa tudi malo večjim pionirjem, takim, ki že čakajo na **DEDKA MRAZA** in tudi tistim, ki so ga »preboleli«. Torej: s posebnim sporedom za **DEDKA MRAZA** bo **OTROŠKI KINO MOJCA** planil v prednovoletne dni že v soboto, 20. decembra in bo imel vsak dan ob 17. uri **PREDSTAVE Z OBISKOM DEDKA MRAZA** za vse tiste »navadne gledalce«, ki pač kupijo vstopnico pri blagajni kina Mojca. Vsem tem našim obiskovalcem povejmo, da bodo letos videli novo serijo ruskih risank pod skupnim naslovom »**LE POČAKAJ, ZAJEC TI!**« ali v originalu »Nu, pogodi!« Gre za nikoli končane dirke med smešnim volkom in hitrim in bistrim zajčkom, ki vselej »prelisiči« tega svojega naravnega sovražnika. Vmes pa si bodo otroci lahko ogledali še kak slovenski kratki filmček in vsi bodo zadovoljni: volk, zajček in — vi!

Srečno
* **87** *

tribuna 14

100-letna Marija Jančar

»Tam v Zagradcu pa je luštno b'lo...«

Vsakokrat ko se pogovarjam z ljudmi častiljive starosti, me vedno znova navdajajo nenevadni občutki, pomešani z zvedavostjo, saj nikoli ne veš, ali bi spraševal ali pustil sogovornika, da pripoveduje, saj pripoved nemalokrat meji na pravljico, čeprav je kruta resnica. Tudi tokrat je bilo tako. V krajevni skupnosti Komandant Stane, točneje Kogojeva 8, te dni proslavlja svoj stoti rojstni dan Marija Jančar. Na vratih nas je sprejela 56-letna hčerka Terezija, ena od njenih osmih otrok.

Luč sveta je naša slavljenka zagledala v Češnjicah pri Zagradcu. Bila je to številna družina. Bilo je 10 otrok, ona zadnja in edina je še živa. Tudi njej ni bilo z rožicami posuto, kot mnogim iz tistega časa. Kot otrok je garala na

dveh gruntih, pasla živino in hodila v šolo. Starejši brat je zapustil rodno grudo in odšel iskat boljšega kruha čez lužo v Ameriko. Pri enaindvajsetih se je poročila. Življenje je bilo vse težje in tik pred prvo svetovno vojno je tudi mož odšel v Združene države, da bi družini vendarle bilo lažje.

Toda velike kmetije, kakršna je bila Jančarjeva, so potrebovale veliko pridnih rok in Marijine so bile pravšnje.

»Čeprav težko, je bilo vendarle lepo. Ljudje so se bolj razumeli, drug drugemu pomagali, tudi veselja ni manjkalo, čeprav so se obetali hudi časi,« se spominja slavljenka. Druga svetovna vojna. Gorje vojne je občutila tudi Marija in vsa njena družina, vendar niso klonili. Kot aktivisti OF so pomagali borcem narodnoosvobodilne vojne, kjer se je le dalo: obleke, hrana pa tudi prenočišče za prenekaterega partizana.

Po končani vojni je življenje na kmetijah teklo naprej, Marijo pa so počasi pričele zapuščati moči. Kmetijo je prevzel brat, sama pa je odšla pred 26 leti v Ljubljano k eni od hčera. Z vsemi se dobro razume. 27 vnukov je našela in okrog deset pra in pra-pra-vnukov. Svoj zadnji življenjski pristan je našla tu pri hčeri Tereziji na Kogojevi 8.

Tudi zapoje rada. »Tam na vrtni gredi« ji je najljubša pesem, pesem pa jo je spremljala skozi življenje na kmetijah in sedaj na stara leta pri gospodinjskih opravilih. Vsega iz svojega bogatega življenja se ne spominja več. »Bi se še spomnila česa, če bi vedela, da me boste obiskali,« je potožila. »Prav, velja za prihodnji obisk,« smo jo potolažili in ji v imenu uredništva in socialistične zveze zaželeli še kup jubilejev in tudi vse najboljše ob iztekajočem se letu.

Jože Čurin

NOVO

SORA
salon pohištva
V MEDVODAH

NOVOLETNA PRODAJA
20 % popust do 15. 1. 1987

— pred sobno pohištvo
— otroško + mladinsko pohištvo

OPUŠČENI PROGRAMI

— omarice, regali
— dnevne sobe, kabineti

BREZPLAČNA DOSTAVA

Delovni čas: vsak dan od 8.—18. ure
ob sobotah od 8.—12. ure

Prva samostojna razstava Petra Lazarevića

V počastitev dneva republike je Petar Lazarević iz Šiške, sicer profesor telesne vzgoje na Splošni srednji vojaški šoli »Franc Rozman-Stane«, predstavil v šolski galeriji samostojno razstavo akvarelov, olj in portretov. Predstavil se je predvsem z akvareli dreves in pokrajin, ki se na platnu prepletajo v harmoniji barv. Dela so še posebej vredna pohvale, če povemo, da je Petar Lazarević popoln samouk na tem področju.

Otvoritev razstave je popestril recital flavtistke Helene Dobrovoljc in pianistke Renate Baver.

Iztok Legat

INVALIDOM OBČINE LJUBLJANA-ŠIŠKA
ŽELIMO SREČNO, ZDRAVO IN ZADOVOLJNO NOVO LETO 1987

Društvo invalidov
Ljubljana Šiška